

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 560/2014-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 17. septembra 2014 predbežne prerokoval sťažnosť P. K., zastúpeného advokátkou Mgr. Martou Záhorskou, Tuhovská 3, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. IV/1 Gn 1024/09/1000 a jej upovedomením z 13. júna 2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. K. o d m i e t a z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. augusta 2014 doručená sťažnosť P. K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. IV/1 Gn 1024/09/1000 a jej upovedomením z 13. júna 2014 (ďalej aj „napadnuté upovedomenie“).

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ oznámil orgánom činným v trestnom konaní podozrenie zo spáchania trestného činu, resp. podal trestné oznámenie 13. mája 2008 na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru Bratislava I, oddelenie skráteneho vyšetrovania. V rámci šetrenia veci a zákonom predpokladaného postupu orgánov činných v trestnom konaní bolo sťažovateľom podané trestné oznámenie v ostatnom vybavené uznesení povereného príslušníka Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava I pod ČVS: ORP-1824/SMz-B1-2011 z 13. júna 2012 jeho odmietnutím podľa § 197 ods. 1 písm. d) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“). Okresná prokuratúra Bratislava I svojím uznesením sp. zn. 1 Pn 706/08 z 2. septembra 2013 odmietla sťažovateľom podanú sťažnosť ako nedôvodnú. Proti postupu Okresnej prokuratúry Bratislava I podal sťažovateľ podnet podľa § 31 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“), ktorý bol upovedomením Krajskej prokuratúry v Bratislave sp. zn. 1 Kn 275/09 z 19. novembra 2013 odložený ako nedôvodný. Proti postupu Krajskej prokuratúry v Bratislave podal sťažovateľ opakovaný podnet podľa § 34 zákona o prokuratúre, ktorý bol upovedomením generálnej prokuratúry sp. zn. IV/1 1024/09/1000 zo 14. marca 2014 odložený ako nedôvodný. V dôsledku rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 5 T 71/09 z 27. februára 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 7. mája 2014, podal sťažovateľ ďalší opakovaný podnet, ktorý bol napadnutým upovedomením generálnej prokuratúry odložený ako nedôvodný, pretože neobsahoval žiadne nové skutočnosti. V ostatnom podal sťažovateľ na ústavnom súde sťažnosť.

3. Meritom sťažovateľovej sťažnosti je jeho právny názor spočívajúci v nesprávnom postupe generálnej prokuratúry, ktorá jeho ďalší opakovaný podnet vo veci vedenej pod sp. zn. IV/1 Gn 1024/09/1000 odložila z dôvodu, že neobsahoval žiadne nové skutočnosti, a ako sám sťažovateľ udáva, „... v ďalšom opakovanom podnete zo dňa 8.05.2014 adresovanom Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky... uviedol novú skutočnosť, ktorá dovtedy nebola prokuratúre známa. Novou skutočnosťou je právoplatné rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I rozsudok sp. zn. 5T 71/09 zo dňa 27.02.2014,

ktorým súd sťažovateľa oslobodil spod obžaloby pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona.

Generálna prokuratúra SR v ústavnou sťažnosťou napádanom vybavení tretieho opakovaného podnetu sťažovateľa uviedla, že sťažovateľov tretí opakovaný podnet neobsahuje žiadne nové, pre právne posúdenie a rozhodnutie veci významne skutočnosti v porovnaní s tými, ktoré boli predmetom vybavenia opakovaného podnetu sťažovateľa - podania zo dňa 03.12.2013 vybavenom dňa 14.03.2014 generálnym prokurátorom Slovenskej republiky, v zastúpení prokurátorom trestného odboru pod sp. zn. IV/1 Gn 1024/09/1000-35. Z obsahu napádaného vybavenia tretieho sťažovateľovho podnetu je teda zrejmé, že Generálna prokuratúra SR nepovažuje právoplatný rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 5T 71/09 z 27.02.2014 ani za novú a ani za významnú skutočnosť pre právne posúdenie a rozhodnutie vo veci sťažovateľovho podnetu zo dňa 13.05.2008.“.

4. V nadväznosti na uvedené sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„1. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky vybavením ďalšieho opakovaného podnetu sp. zn. IV/1 Gn 1024/09/1000 - 42 zo dňa 13.06.2014 porušila základné právo P. K. podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Vybavenie ďalšieho opakovaného podnetu Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky sp. zn. IV/1 1024/09/1000 -42 zo dňa 13.06.2014 zrušuje a vec vracia Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky na nové vybavenie.

3. P. K. priznáva primerané zadosťučinenie 1000,-€ (jedentisíc), ktoré mu je Generálna prokuratúra Slovenskej republiky povinná zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Kancelárii Ústavného súdu Slovenskej republiky ukladá zaplatiť P. K. trovy právneho zastúpenia.“

II.

5. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Sťažovateľ v podanej sťažnosti súhrne uzatvára, že rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 5 T 71/09 z 27. februára 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 7. mája 2014, bol novou, generálnou prokuratúrou dosiaľ nepoznanou skutočnosťou, v dôsledku čoho „... *Ignorovanie nového dôkazu, ktorý prokurátorovi trestného odboru v čase vybavenia opakovaného podnetu nebol známy a sťažovateľ ho predložil v ďalšom, treťom opakovanom podnete, t. j. ignorovanie právoplatného rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 5T 71/09, respektíve iba samotné konštatovanie riaditeľkou trestného odboru GP, že právoplatný rozsudok v trestnej veci sp. zn. 5T 71/09 je bezvýznamnou skutočnosťou pre vybavenie tretieho podnetu sťažovateľa, nemožno považovať bez riadneho a vyčerpávajúceho právneho zdôvodnenia takéhoto názoru za riadne vybavenie podnetu*

v súlade s ústavnou zásadou garantovanou v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Len náležité, riadne a vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnené vybavenie tretieho podnetu sťažovateľa, ktorým Generálna prokuratúra SR dá zrozumiteľnú a vyčerpávajúcu odpoveď na nové argumenty sťažovateľa a na dôležité otázky vyplývajúce z novej skutočnosti rozhodujúce pre spravodlivé rozhodnutie vo veci sťažovateľovho podnetu zo dňa 13.05.2008 podaného do zápisnice o trestnom oznámení, môže byť považované za naplnenie sťažovateľovho základného práva podľa čl. 46. ods. 1 ústavy.

Len náležité a vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnené vybavenie tretieho podnetu sťažovateľa, ktorým Generálna prokuratúra SR dá zrozumiteľnú a vyčerpávajúcu odpoveď na nové skutkové a právne argumenty v časti sťažovateľom tvrdeného prerušenia plynutia premlčacej doby trestného stíhania skutku L. zo dňa 13.05.2008, ktorý má znaky prečinu podľa § 218 TZ, môže byť považované za naplnenie sťažovateľovho základného práva podľa čl. 46. ods. 1 ústavy.“.

8. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva... v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Do obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy patrí aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá môže mať základ v platnom právnom poriadku Slovenskej republiky alebo v takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom, ktorý predpisuje zákon. Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy. Z toho vyplýva, že k reálnemu poskytnutiu súdnej ochrany dôjde len vtedy, ak sa na zistený stav veci použije ústavne súladne interpretovaná platná a účinná právna norma. Reálne uplatnenie základného práva na súdnu ochranu teda predpokladá, že účastníkovi súdneho konania sa táto ochrana v zákonom predpokladanej kvalite poskytne (mutatis mutandis napr. IV. ÚS 77/02, IV. ÚS 214/04). Už formulované ústavné závery sa v zásade vzťahujú nielen na ochranu poskytovanú súdmi, ale aj na ochranu poskytovanú inými orgánmi Slovenskej republiky.

9. Podľa § 31 ods. 1 zákona o prokuratúre prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov

a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány. Podľa § 31 ods. 2 zákona o prokuratúre podnetom sa rozumie písomná alebo ústna žiadosť, návrh alebo iné podanie fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktoré smeruje k tomu, aby prokurátor vykonal opatrenia v rozsahu svojej pôsobnosti, najmä aby... vykonal iné opatrenia na odstránenie porušenia zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov, na ktorých vykonanie je podľa zákona oprávnený. Podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor (§ 54 ods. 2). Podľa § 34 ods. 2 zákona o prokuratúre ďalší opakovaný podnet v tej istej veci vybaví nadriadený prokurátor uvedený v odseku 1 len vtedy, ak obsahuje nové skutočnosti. Ďalším opakovaným podnetom sa rozumie v poradí tretí a ďalší podnet, v ktorom podávateľ podnetu prejavuje nespokojnosť s vybavením svojich predchádzajúcich podnetov v tej istej veci. Podľa § 54 ods. 2 písm. a) zákona o prokuratúre na účel vybavenia podnetu sa nadriadeným prokurátorom rozumie generálny prokurátor, ak ide o špeciálneho prokurátora, prokurátora generálnej prokuratúry okrem prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry, krajského prokurátora, vyššieho vojenského prokurátora, prokurátora krajskej prokuratúry alebo prokurátora vyššej vojenskej prokuratúry.

10. O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu verejnej moci (súdu) nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú preto možno považovať sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie (napr. rozhodnutia sp. zn. I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 140/03, IV. ÚS 166/04, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 168/05).

11. Generálna prokuratúra v upovedomení sp. zn. IV/1 Gn 1024/09/1000 z 13. júna 2014 uviedla:

„Po preskúmaní jeho obsahu, príslušného spisového materiálu GP SR sp. zn. IV/1 Gn 1024/09/1000, obsahu dohľadového spisu KP Bratislava sp.zn.1Kn 275/09/1100, obsahu dozorového spisu OP Bratislava I sp.zn. 1Pn 706/08/1101 a vyšetrovacieho spisu OR PZ Bratislava I ČVS:ORP-1824/SMZ-B1-2011 som zistila, že ide o Váš ďalší opakovaný podnet podľa § 34 odsek 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov vo veci vedenej na Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky pod spisovou značkou V/1 Gn 1024/09/1000, ktorý však neobsahuje žiadne nové, pre právne posúdenie a rozhodnutie veci významné skutočnosti v porovnaní s tými, ktoré boli predmetom vybavenia Vášho opakovaného podnetu - podania z 03. 12. 2013 generálnym prokurátorom Slovenskej republiky, v zastúpení prokurátorom trestného odboru pod sp.zn. IV/1 Gn 1024/09/1000-35 dňa 14. 03. 2014.

Vzhľadom k tomu, Váš predmetný ďalší opakovaný podnet z 08. 05. 2014 bez prijatia opatrení odkladám.

Pretože všetkými súčasťami prokuratúry, vrátane Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky boli vyčerpané všetky zákonné prostriedky na preskúmanie Vašich podnetov v predmetnej trestnej veci, prosím, aby ste s porozumením vzali na vedomie, že prípadné ďalšie Vaše podnety v týchto veciach budú vybavené a na tieto Vám bude odpovedané iba vtedy, ak budú obsahovať nové skutočnosti (§ 34 odsek 2 veta prvá zákona č.153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov).“

12. Podľa svojej konštantnej judikatúry ústavný súd nie je súčasťou systému všeobecných súdov, ale podľa čl. 124 ústavy je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Pri uplatňovaní tejto právomoci nie je úlohou ústavného súdu zastupovať všeobecné súdy, v danom prípade iné orgány verejnej moci, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov v rámci im zverených kompetencií legislatívne vymedzených. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách (napr. I. ÚS 19/02, I. ÚS 27/04, I. ÚS 74/05).

13. Súčasťou obsahu základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je teda právo účastníka konania na také odôvodnenie úradného rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom tejto ochrany (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04, III. ÚS 260/06, I. ÚS 110/07, III. ÚS 2/09 a iné).

14. Po oboznámení sa s obsahom upovedomenia generálnej prokuratúry sp. zn. IV/1 Gn 1024/09/1000 z 13. júna 2014 ústavný súd konštatuje, že prokurátorka generálnej prokuratúry vybavujúca ďalší opakovaný podnet sťažovateľa konala v medziach svojej právomoci a v súlade predovšetkým s príslušnými ustanoveniami zákona o prokuratúre, ktoré interpretovala a aplikovala v súlade s ich obsahom, jej úvahy sú logické, legitímne a právne akceptovateľné. Jej postup bol v súlade so zákonom a ústavne konformný, po preskúmaní ktorého ústavný súd nezistil príčinnú súvislosť so sťažovateľom namietaným porušením práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čo zakladá dôvod odmietnutia sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre jej zjavnú neopodstatnenosť. Inými slovami, generálna prokuratúra vzala na vedomie podstatu argumentov ďalšieho opakovaného podnetu sťažovateľa spočívajúcich v rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 5 T 71/09 z 27. februára 2014, ktoré interpretovala aj v kontexte záverov vyplývajúcich z upovedomenia generálnej prokuratúry sp. zn. IV/1 Gn 1024/09/1000 zo 14. marca 2014, a skutočnosť, že sa pred Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 5 T 71/09 vedie trestné konanie proti sťažovateľovi, nebola skutočnosť generálnej prokuratúre už skôr neznáma. Naopak, generálna prokuratúra si bola tejto skutočnosti vedomá, pričom výsledok tohto konania bol generálnou prokuratúrou vnímaný ako bezpredmetný vo vzťahu k právnemu záveru o nenaplnení znakov skutkovej podstaty prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov. Konštatovala to aj samotná generálna prokuratúra v upovedomení sp. zn. IV/1 Gn 1024/09/1000 zo 14. marca 2014: *„Konštatujem, že za aktuálne ustálenej dôkaznej situácie nie je možné konštatovať dôkazy preukazujúce, že by zo strany Mgr. J. L. došlo k naplneniu zákonných znakov skutkovej podstaty uvedeného trestného činu, alebo iného trestného činu, ktorého znaky sú uvedené v osobitnej časti Trestného zákona.*

K tomuto dopĺňam, že povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní je vždy vyhodnotiť, či skutok, ktorý je popísaný v podanom trestnom oznámení napĺňa alebo nenapĺňa skutkovú podstatu niektorého z trestných činov z osobitnej časti Trestného zákona, čo aj bolo v danom prípade vykonané. Ak by pri realizácii procesných úkonov nevyhnutných na objasnenie Vami oznamovaného skutku vyšli najavo skutočnosti, odôvodňujúce vznik podozrenia zo spáchania iného protiprávneho konania, a to či už podozrivým alebo inými osobami majúceho znaky iného trestného činu než pre aký bolo podané trestné oznámenie, bolo by zákonnou povinnosťou týchto orgánov objasniť aj tento iný skutok a zákonným spôsobom o ňom rozhodnúť. V predmetnej trestnej veci však takéto poznatky z výsledkov prípravného konania nevyplynuli.

Vaše názory na predmetnú problematiku v žiadnom prípade nemôžu byť zákonným predpokladom a určovacím faktorom pre začatie trestného stíhania, respektíve vznesenia obvinenia voči konkrétnej, Vami určenej osobe.

Čo sa týka Vašej právnej úvahy o prerušení plynutia premlčacej doby v danej trestnej veci z dôvodu, že... J. L. sa v konaní pred Okresným súdom Bratislava I vedeným pod sp. zn. 5 T 71/09 dopustil trestného činu krivej výpovede voči Vašej osobe, ktorá skutočnosť má vyvracať závery dozorujúceho prokurátora o zániku trestnosti daného, Vami oznámeného činu z 13. 05. 2008, a ktorá má prerušovať plynutie premlčacej doby tohto činu (v rozhodnutiach kvalifikovaného ako podozrenie z § 218 odsek 1 Trestného zákona), hodnotím ju len ako Vašu, dôkazné absolútne nepodloženú úvahu špekulatívneho charakteru, ktorá smeruje proti osobe J. L. a úzko súvisí s doteraz neukončeným konaním na Okresnom súde Bratislava I sp. zn. 5T 71/09, v ktorej máte procesné postavenie obžalovaného. Tu však poukazujem na skutočnosť, že premlčanie Vami oznámeného skutku nebolo hlavným dôvodom vydania rozhodnutia podľa § 197 odsek 1 písm. d) Trestného poriadku. Týmto dôvodom bola jednoznačná neexistencia dôvodov na začatie trestného stíhania.“

15. Zároveň ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, z ktorej vyplýva, že súčasťou základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je aj právo dotknutej osoby požiadať o ochranu svojich práv príslušné orgány prokuratúry, či už prostredníctvom podnetu alebo opakovaného podnetu (§ 31 ods. 2 a § 34 ods. 2 zákona

o prokuratúre), pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť príslušných orgánov prokuratúry zákonom ustanoveným postupom sa takýmto podnetom (podaním) zaoberať a o jeho vybavení dotknutú osobu vyrozumieť. Súčasťou tohto práva dotknutej osoby nie je ale právo, aby príslušné orgány prokuratúry jej podnetu (podaniu) vyhovelí (m. m. I. ÚS 40/01, II. ÚS 168/03 a III. ÚS 133/06). V dôsledku už uvedených úvah ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmieta ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. V závere ústavný súd ešte dodáva, že právo na vznesenie obvinenia a trestné stíhanie inej osoby na základe podaného trestného oznámenia alebo na podanie obžaloby na súde prokurátorom nie je súčasťou základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (m. m. II. ÚS 42/00, II. ÚS 238/02, III. ÚS 198/03).

16. Ústavný súd ďalej poukazuje na svoj už ustálený právny názor vyjadrený napr. v náleze sp. zn. I. ÚS 402/2008 z 1. apríla 2009: „Trestné právo (trestný čin) s trestnoprávnou kvalifikáciou určitého konania, ktoré má súkromnoprávny základ, je potrebné považovať za ultima ratio, teda za krajný právny prostriedok, ktorý má význam predovšetkým celospoločenský, t. j. z hľadiska ochrany základných spoločenských hodnôt. V zásade však nemôže slúžiť ako prostriedok nahradzujúci ochranu práv a právnych záujmov jednotlivca v oblasti súkromnoprávnych vzťahov, kde závisí predovšetkým na individuálnej aktivite jednotlivca, aby strážil svoje práva (vigilantibus iura), ktorým má súdna moc poskytovať ochranu. Je však neprijateľné, aby túto ochranu aktívne preberali orgány činné v trestnom konaní, ktorých úlohou je ochrana predovšetkým celospoločenských hodnôt, nie priamo konkrétnych subjektívnych práv jednotlivca, ktoré svojou povahou spočívajú v súkromnoprávnej sfére. Ústavný súd... dodáva, že v právnom štáte je neprípustné, aby prostriedky trestnej represie slúžili na uspokojovanie subjektívnych práv súkromnoprávnej povahy, ak nie sú okrem toho splnené všetky predpoklady vzniku trestnoprávnej zodpovednosti, resp. ak nie sú tieto predpoklady nespochybniteľne zistené.“. Presentovaný názor ústavného súdu našiel svoje vyjadrenie aj v sťažovateľom predkladanom rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 5 T/71/09 z 27. februára 2014, z ktorého vyplýva, že *„Súd poukazuje na to, že platí zásada, že veci, ktoré môžu účastníci právnych vzťahov riešiť prostriedkami civilného alebo obchodného práva, v takom prípade sa orgány činné v trestnom konaní do týchto vzťahov nemiešajú a nezačnú strážiť jedného*

z účastníkov občiansko-právneho vzťahu, ale odkážu ich na riešenie ich právnych sporov na príslušný súd.“

17. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku sa ústavný súd nemohol zaoberať opodstatnenosťou námietok v nej uvedených. Zároveň stratilo opodstatnenie zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa na ochranu ústavnosti, keďže rozhodovanie o nich je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy).

18. V závere ústavný súd už len dodáva, že sťažovateľ nepredložil spolu s podanou sťažnosťou splnomocnenie na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom zvolenou právnou zástupkyňou. Táto skutočnosť je sama osebe nesplnením podmienky konania pred ústavným súdom v zmysle § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde a je dôvodom odmietnutia ním podanej sťažnosti pre nesplnenie zákonom požadovaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. septembra 2014